

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2025 r.,
zażalenia oskarżycielki posiłkowej N.R.
na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, w Wydziale VII
Karnym Odwoławczym
z dnia 5 marca 2025 r., w sprawie VII Ka 908/24, o odmowie przyjęcia wniosku o
sporządzenie uzasadnienia wyroku

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, w Wydziale VII Karnym Odwoławczym, zarządzeniem z dnia 5 marca 2025 r., w sprawie VII Ka 908/24, odmówiła przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 21 stycznia 2025 r., VII Ka 908/24, wniesionego przez oskarżycielkę posiłkową N.R. jako złożonego po terminie. Wniosek ten został bowiem złożony w dniu 10 lutego 2025 r., a termin do złożenia wniosku upłynął 28 stycznia 2025 r.

Na to zarządzenie zażalenie wniosła oskarżycielka posiłkowa, która podała, że złożyła wniosek w dniu 10 stycznia 2025 r., w którym zawiadomiła Sąd, że nie będzie mogła wziąć udziału w rozprawie wyznaczonej na 21 stycznia 2025 r.

i dlatego prosi o nadesłanie jej „sentencji wyroku”, o ile zapadłby na tym terminie rozprawy. Sąd pominął jej pierwszy wniosek, a drugi uznał za złożony po terminie. Skarżąca dodała, że czuje się takim postępowaniem skrzywdzona, gdyż starała się dopełnić wszystkich formalności. Poza tym, dodała, że znajduje się w trudnej życiowo sytuacji, jest bezdomna, a sprawa dotyczy kradzieży pieniędzy ze sprzedaży jej mieszkania, w konsekwencji czego znalazła się w trudnej sytuacji życiowej. Dodatkowo, w dniu wydania wyroku zmarła jej matka i musiała zająć się sprawami związanymi z pochówkiem.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zaskarżone zarządzenie wydano w oparciu o obowiązujące przepisy mające zastosowanie do wynikłej w sprawie sytuacji procesowej.

Ta była jednak inna aniżeli ta wskazana przez oskarżycielkę posiłkową.

Na rozprawę odwoławczą wyznaczoną na dzień 21 stycznia 2025 r. oskarżony oraz oskarżycielka posiłkowa nie stawili się, przy czym zostali o niej zawiadomieni w sposób prawidłowy.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze rozpoznał w tym dniu apelację oskarżycielki posiłkowej od wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 21 czerwca 2024 r., sygn. akt II K 18/24 i wydał w sprawie VII Ka 908/24 wyrok mocą, którego zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W tym dniu Sąd odwoławczy nie dysponował żadnym pismem oskarżycielki posiłkowej, w szczególności z dnia 10 stycznia 2025 r., w którym powiadomiłaby ten Sąd o tym, że nie będzie mogła brać udziału w rozprawie wyznaczonej na dzień 21 stycznia 2025 r., a także prosiła o „nadesłanie sentencji wyroku o ile zapadł na wyznaczonej rozprawie oraz sporządzenie uzasadnienia od tegoż wyroku i jej przesłanie” o którym pisze w zażaleniu. Brak jest takiej treści pisma oskarżycielki posiłkowej w aktach sprawy (por. strony akt od 233 do 256.). Dopiero w dniu 12 lutego 2025 r. do akt sprawy wpłynęło pismo sporządzone przez oskarżycielkę posiłkową (jak w nim wskazała) 10 stycznia 2025 r. w którym wniosła o „nadesłanie kopii wyroku w sprawie VII Ka 908/24 oraz sporządzenie uzasadnienia do tego rozstrzygnięcia, który być może został wydany podczas rozprawy odwoławczej wyznaczonej na dzień 21 stycznia 2025 r.” Podała też, iż jest osobą bezdomną i nie

otrzymała zawiadomienia z dnia 12 grudnia 2024 r. o wyznaczonym terminie, ponieważ osoba, która użyczyła jej skrzynki pocztowej zachorowała” (k.259). Z dołączonej do tego pisma koperty wynika, że oskarżycielka posiłkowa nadała to pismo w urzędzie pocztowym dopiero 10 lutego 2025 r.

W związku z treścią tego pisma wydano zaskarżone zarządzenie w którym słusznie wskazano, że oskarżycielka posiłkowa dopiero 10 lutego 2025 r. nadała w urzędzie pocztowym wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia ww. wyroku, a termin do wykonania tej czynności upłynął jej jeszcze w dniu 28 stycznia 2025 r. Brak jest podstaw do zakwestionowania słuszności tego zarządzenia, skoro znajduje ono uzasadnienie we wskazanych w nim przepisach.

Dodać należy, że oskarżycielka posiłkowa obecnie próbuje wprowadzić w błąd w ten sposób, że do zażalenia w którym powołuje się na owo „nieistniejące w aktach przed dniem rozprawy apelacyjnej” pismo z dnia 10 stycznia 2025 r. i złożony w nim wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku dołączyła kserokopię tego pisma, ale już w nim nie wskazała, że nadała go w urzędzie pocztowym w dniu 10 lutego 2025 r. i wpłynęło ono do Sądu dopiero w dniu 12 lutego 2025 r. (zob. k. 259,260 oraz k. 281).Dodać też należy, iż w zażaleniu powołała się na śmierć matki w dniu w którym odbywała się rozprawa apelacyjna i dołączyła kserokopię aktu zgonu M.F. nie wskazując jednak na znaczenie procesowe tej okoliczności. Odnotować trzeba, iż ta okoliczność, jak też deklarowane problemy związane z bezdomnością ewentualnie mogły by mieć znaczenie, ale w postępowaniu o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku.

Z tych to względów postanowiono jak wyżej.

[WB]

[r.g.]